

Nehemia Info

ŘECKO Očima tří mužů

ETIOPIE Hrdinové víry

UKRAJINA Tragédie v Kryvym Rihu

KUVAJT Nový domov

Přinášíme změnu
do lidských životů

Obsah

- 3 Etiopie
Hrdinové víry

- 4 Etiopie
Evangelisté - svědectví

- 5 Asie
Jak vysvětlit Vánoce buddhistům

- 6 Řecko
Očima tří mužů

- 7 Řecko
Místní "proroci"

- 8 Řecko
Proč zrovna já?

- 9 Misie
Bezpečnostní školení

- 10 Ukrajina
Tragédie v Kryvym Rihu

- 12 Perský záliv
Nový domov

- 13 Misie
Modré tričko

- 14 Irák
Pomoc v Kurdistánu

- 15 Misie
Finanční podpora pro Veroniku

Úvodem...

Milí přátelé,

přesně před rokem jsem psal úvodník o tom, že události roku 2023 více a více nasvědčují tomu, že svět už dávno není v pořádku. Uplynul další rok a situace se žel o mnoho nezlepšila.

S nadějí a vroucími modlitbami jsme v loňském roce očekávali konec války na Ukrajině a také uklidnění situace na Blízkém východě. Ač se ani jedno zatím nenaplnilo, máme naději, že se brzy události obrátí k lepšímu. Do té doby se maximálně snažíme pomoci lidem v jejich tíživé situaci.

Loni se nám podařilo obnovit systematickou pomoc pro Ukrajinu. Zhruba jedenkrát měsíčně posíláme z Nehemie více než tunu humanitární pomoci, která směřuje k lidem postiženým válkou.

Pravidelně také začaly vyjíždět týmy dobrovolníků do Izraele. Jejich cílem je praktická pomoc místním v obnově kibucu poničeného teroristickým útokem v roce 2023.

Také ve válkou zmítané Etiopii se nám podařilo otevřít nový projekt, který v sobě kombinuje pomoc dvojího druhu. Vzdělání pro děti a praktickou pomoc pro jejich rodiny, a to v podobě ovce nebo kozy, což zajistí rodině po prodeji mléka přísun finančních prostředků.

Náš tým dlouhodobých zahraničních pracovníků se rozšiřuje o dalších šest kandidátů. Někteří z nich směřují do Afriky, aby přinášeli naději nezasaženým.

Naší neustálou touhou v Nehemii je přinášet změnu do lidských životů, naději tam, kde je beznadějí, a světlo do míst opanovaných temnotou. Jsem přesvědčen, že příležitostí k tomuto je stále víc a víc.

Děkujeme, že spolu s vámi jsme se mohli v loňském roce takto dotknout několika stovek lidských životů. Bez vás by to však nebylo možné!!!

S díky a úctou
Leoš Cášek,
Nf Nehemia

Etiopští hrdinové víry

Leoš Cásek

Před hotelem na nás čeká řidič v bílé otlučené dodávce, která má svá nejlepší léta dávno za sebou. Po několika pokusech se i daří zavřít boční posuvné dveře, a tak vyrazíme. Dnes je v plánu setkání s novými konvertity, kteří se rozhodli stvrdit své rozhodnutí následovat Krista křtem ve vodě. Po krátké jízdě v chaotickém provozu přijíždíme do misijního centra místní církve na jihovýchodě Etiopie. Vcházíme na věrně známé místo obehnané tradičním vlnitým plechem. Na pozemku stojí několik menších staveb v africkém architektonickém stylu. Jednoduchost a především funkčnost jsou zde na prvním místě.

Křest. Už z dále nás vyhlízejí místní a srdečně nás vítají podáním ruky a objetím. Opodál stojí hlouček lidí oblečených do bílých rouch určených ke křtu. U mnohých je znát nervozita a určité napětí. Otázkou je, zda jsou nervózní z nové duchovní zkušenosti, anebo že je někdo ponoří do vody... Některé ženy v obavě o svůj účes volily ochranu hlavy v podobě igelitového pytlíku.

Přesouváme se k betonovému baptisteriu, ze kterého místy crčí potůčky vody a ty se pak rozlévají kolem. Jeden

Světlo vzešlo těm,
kdo seděli v krajině stínu smrti.

po druhém přicházejí muži a ženy, jejichž příběhy a životní okolnosti jsou různorodé, avšak v jednom úplně stejné. Byli ztraceni a jsou nalezeni, protože se rozhodli svěřit svůj život do rukou svého Spasitele. Toto dopoledne bylo pokřtěno za hlasitých chvalozpěvů, tleskání a obrovské radosti 30 lidí.

Lid bydlící v temnotách uvidí veliké světlo; světlo vzejde těm, kdo seděli v krajině stínu smrti. Mt 4,16.

Na vlastní oči jsme mohli znovu vidět, jak se toto dávné proctví naplňuje doslova před našima očima. Všichni tito muži a ženy vyrostli od dětství obklopeni radikálním islámem. Dnes díky našim evangelistům mohou kráčet za světlem.

Mnozí z nich však za své rozhodnutí platí vysokou cenu.

Častokrát jsou vyháněni, bití, zostuzováni a zatracováni svými nejbližšími. Přijdou o své rodiny a není jim dovoleno stýkat se se svými dětmi. Mnohým z nich je usilováno o život, aby byla jejich rodina očištěna od poskvrny. I přesto se svého rozhodnutí nevzdávají, protože vědí, odkud vyšli a komu uvěřili.

Děkujeme, že jste součástí podpory etiopských evangelistů, kteří tak mají možnost přinášet změnu do lidských životů. ■

Evangelisté Svědectví

Br. M.

1. Jmenuji se Ali A. a pracuji v místech, kde žije většinou muslimská populace. Rád bych se s vámi podělil o to, s čím jsem se během své služby setkal.

Když jsem byl zrovna na evangelizaci, vnikli do mého domu moji příbuzní a ukradli mi spoustu věcí. Navíc si na mě počkali, ošklivě mě zbili a vyrazili zuby. Dokonce mi vzali i můj mobilní telefon. Díky Bohu, že jsem se mohl, ač po docela dlouhé době, ze všech zranění uzdravit.

Zázračně jsem to přežil a mí příbuzní dostali strach, že je udám na policii. Podpořit mě přišli i lidé z okolí a slíbili mi, že budou svědčit proti nim. Nechtěl jsem však podat žádné trestní oznámení, místo toho jsem veřejně prohlásil, že jim odpouštím. Když to zaslechli samotní viníci, přišli ke mně domů a prosili za odpuštění. Znovu jsem jim upřímně řekl, že jim odpouštím, protože i mně byly odpuštěny hříchy. Všichni najednou litovali toho, co udělali, a prosili mě, ať se za ně modlím. Poté mi řekli: „Chceme následovat tvého Boha.“

Modlil jsem se za ně i za jejich hříchy. Bůh se jich dotkl a celá jejich rodina vydala život Kristu. Dokonce mi vrátili veškerý ukradený majetek. Sláva Bohu.

2. Jmenuji se Ali B., pracuji mezi muslimy. Než jsem se stal křesťanem, byl jsem muslim. Boží zázrak způsobil, že jsem vydal život Kristu. Můj bratranec byl duševně nemocný. Do naší vesnice přišel evangelista, který se za něj pomodlil. Po

Lidé touží vidět zázraky a Bůh dokazuje, že je všemohoucí.

modlitbě se bratranec vrátila zdravá mysl, bolesti ustoupily a on byl zázračně uzdraven. Když jsem uviděl, jak se jej Bůh zázračně dotkl, byl jsem si jist, že je Ježíš větší než Mohamed. Vydal jsem mu svůj život a již deset let jej následuji. Nyní sloužím jako evangelista.

3. Jmenuji se Ali C., pocházím z muslimského prostředí. Zde přikládám krátké svědectví, co Bůh udělal.

Mnoho muslimů touží vidět zázraky, něco nadpřirozeného, co jim dokáže Boží existenci. Jednou jsem se s takovým člověkem sdílel o Kristu. Tvrdil, že Ježíš byl člověk, a proto nemůže dělat zázraky. Prohlašoval, že nejlepší je Mohamed, ale pokud Ježíš dělá zázraky, uvěřím, že je více než Mohamed. Chvilí poté za ním přišel někdo se zprávou, že jeho žena je vážně nemocná, ať se rychle vrátí domů. Tato zpráva s ním zatřásla. Po nějaké době mi zavolaal a prosil, abych se za jeho ženu modlil. „Pokud tvůj Bůh uzdraví mou ženu, uvěřím v něj. Mé náboženství mi nepomohlo. Pokud ji Ježíš uzdraví, uvěřím!“ Modlil jsem se s vírou k Bohu a Bůh mou prosbu vyslyšel. Žena byla vysvobozena z otroctví démonů a vzápětí také zdravá. Sláva Bohu! ■

**Odpuštění,
které
uvolňuje
Boží moc.**

Podpora jednoho evangelisty vychází na 3200 Kč měsíčně. Můžete se ale zapojit jakoukoliv částkou, a to na č. ú. 100113352/0300, v. s. 5201. ■

Zpět na místě a
adapce.

Jak vysvětlit Vánoce buddhistům?

Manželé "K"

Je tomu několik měsíců, co jsme se vrátili zpět do A.. Vůně svíček na oltářích, sochy duchů a mýtických tvorů nám rychle připomněly, kde jsme a proč tu jsme. Rychle jsme se zase sžili s životem v Asii a bez větších problémů znovu naskočili do služby.

English campy o Vánocích. Brzy nato začalo druhé školní pololetí a my jsme opět začali docházet do místní školy pomoci s výukou angličtiny, dělat zábavné programy pro děti a celkově pomoci, s čím je třeba. O Vánocích se nám otevřely dveře k pořádání tří English campů na třech různých školách. Součástí takových campů je vždy vysvětlení významu Vánoc a sdílení evangelia před celou školou, s čímž vedení škol souhlasí. Je to příležitost a je to i výzva. Jak předat evangelium desítkám a stovkám studentů a učitelů, z nichž mnozí o Kristu nevědí nic nebo jen minimum? Nejde jen o to, že neznají křesťanskou víru, ale komplikací je i jazyk a nastavení způsobu myšlení lidí. Sepsal jsem na papír evangelium, připravené k přednesu a překladu, a záhy se rozjely schůzky týmu o tom, co a jak nejlépe přeložit do thajštiny, co změnit, které slovíčko nahradit, jak to upravit, aby tomu rozumělo co nejvíc lidí. Někdy šlo o to, že dané slovíčko prostě v thajštině není, jindy, že něco mohou pochopit jinak, než jak je zamýšleno, protože to budou porovnávat s tím, co se učí v buddhismu. A někdy něco řeknete v angličtině, ale v thajštině, která využívá jinou gramatiku, to takhle říct prostě nejde. I proto je pro misionáře důležité studovat jazyk, kulturu a způsob myšlení, aby předali evangelium srozumitelně, smysluplně.

Mimo to jsou pro nás Vánoce celkově nejvíc vytížené období. Nejen programy na školách, ale i v místních sborech, dalšími projekty a samozřejmě i aktivitami pro místní komunitu žijící kolem nás. Začneme v listopadu a končíme na Nový rok. Dva měsíce, kdy každý týden je něco "speciálního", vyžadujícího přípravy a plánování předem.

Velká radost. Z čeho máme ale obrovskou radost a co osobně vnímám jako velký krok vpřed? Po dvou letech založení týmu v A. s námi rozjíždí spolupráci místní církve, které se více a více zapojují do našich projektů. I školy nebo místní úřady si všimají, že tu je nějaká "křesťanská organizace", a samy chtějí s námi spolupracovat.

Na druhou stranu ale vnímáme i tlak, který na nás doléhá z jiných míst. Časté zdravotní komplikace v týmu, nečekané a nechtěné události komplikující osobní život i práci, ale třeba i zprísnění podmínek udělování víz pro misionáře

a s nimi spojené pracovníky. Naší Mali již víza prošla a nová nedostane. Před úřady a deportací ji chrání jen nízký věk a závislost na rodičích, kteří víza mají. Lidé říkají, že je "zatím tolerovaná". Jiní kolegové museli zemi opustit a žádat o víza v jiné zemi. Obecně to vnímáme jako takové naschvály a duchovní útoky. ■

Službu manželů "K" můžete podpořit na č. ú. 1057340/2060, v. s. 2309. ■

Modlitby za nemocné na tržišti.

Řecko

očima tří mužů

David Symon

Zima je ten nejlepší čas vyrazit do jižní Evropy. Nebo taky vůbec ne. Jako bych se pořád nemohl poučit z osmi let života v Bosně, pořád někde "klepu kosu". Zima je tam vlezlejší, taková nenápadná, chladno je ve vnitřních prostorech, kde je systém vytápění horší než u nás. Nicméně, jižní Evropa zahřeje u srdce. Zvu vás do Řecka prostřednictvím rozhovoru, který jsem spolu s Jarem a s Martinem usku-tečnil s našimi misionáři během pětidenní cesty na konci listopadu. Položil jsem jim tři otázky:

1. Jak a komu v Řecku sloužíš?
2. Jakým způsobem zde vidíš otevřené dveře pro misii?
3. Co se ti osobně v Řecku líbí, co si užíváš, když tam jsi, co tě obohacuje?

Marek

1. + 2. Sloužíme Řekům, místní církvi. Sloužíme uprchlíkům, to je ten první důvod, proč jsme sem jeli. Spousta lidí z pravoslavné církve si myslí, že je náš sbor sekta. Musíme ale vyjít ze své komfortní zóny, komfortní zóna nás zabije. Bůh nám dává cíl, je tu akce, drama, zápletka. Tak to má být v životě, to po nás Bůh chce. Věřím v to, že když Bůh někoho pošle, ukáže mu místo a začne dosvědčovat tím, že budou otevřené dveře. Tak jsme to měli Tereza a já.

3. Každá země má něco svého. Tady se mi líbí, že je to takové klidnější a uvolněnější. Chutnají mi tady pomeranče, ryby. Líbí se mi místní moře.

Jaro

1. Snažím se svou službou přinášet Boží lásku nejen uprchlíkům, ale i Řekům. Přinést církvi tu hloubku a důležitost, kterou mají v Duchu. Vozím sem týmy lidí, děláme tour kapely Symfonie národů. V historii církve toto místo hrálo

Rozhovor s misionáři působícími v Řecku. Hledáme zde lidi do krátkodobých týmů.

velkou roli v hlásání evangelia. Věřím, že i dnes v hlásání evangelia pro obnovu církve hraje Řecko velmi podstatnou roli. A proto je důležité sem investovat misijně a zároveň pomáhat i prakticky.

2. Vidím spojitost uprchlíků a Řecka. Myslím, že když se tady podaří prolomit něco ve vztahu Řeků a uprchlíků, tak se to promítne potom i do Evropy. Ta práce je důležitá, proto je i těžká. O tom jsem se bavil s místními pastory, že hodně misionářů už z Thessaloniki postupně odjelo. Řekové jsou velice vzdělaný národ, mají svou hrdost, ale evropskou společností jsou jakoby odsunuti. A Řekové mají pocit, že jsou ponechání napospas. A to je to, co se musí změnit. Když sem my jako misionáři přijedeme, můžeme jim pomoci s jejich službou uprchlíkům, ale můžeme sloužit i přímo jim.

3. Mám rád řeckou historii a také novozákonní historii. Vnímám, že toto místo je nabité. A mám rád jejich kulturu, je to moudrý národ. Líbí se mi krajina. Líbí se mi kvalitní produkty.

Janis

1. Už dvanáct let jezdím do Řecka, nejen do Soluně. Nejvíce jsme pracovali s afghánskou komunitou, ale pracujeme se všemi, chceme jim předat dobrou zprávu. Na více místec máme dobré vztahy s místními vedoucími. Navíc jsme dostali zpětnou vazbu, že jsme povzbuzením i pro ně. Oni pracují s uprchlíky celou dobu, my tam přijedeme jednou dvakrát za rok.

2. Do misie v Řecku se může zapojit kdokoli, mladí, starší, lidé s dětmi. Nabízel jsem i možnost dovolené v kombinaci se službou. Je několik církví, kde uvítají, že někdo přijede pomáhat. Uprchlíků ubylo, už se nepohybují běžně ve městech. Organizace, které dotovaly bydlení rodin v bytech, jsou už pryč. Změnil se zákon, do uprchlických táborů je těžší se dostat. Máme však přátelství s lidmi v Centru péče o uprchlíky, když sem přijedu s týmem, sloužím tam. Lidé

Jeden z regionů, kam chceme vysílat týmy.

ŘECKO

sem chodí, můžeme se s nimi bavit. Je také možné, že sem v nejbližší době přijde 50 až 80 tisíc uprchlíků, kteří budou vyhoštěni z Německa.

3. Řecko je svým způsobem můj domov. Můj otec přišel jako uprchlík z Řecka do Česka. Já to vnímám tak, že Pán Bůh se snaží to kolo uzavřít a zase posílá mě. Tak jako kdysi přišli věrozvěstové z Řecka k nám na sever, my potom zase šli na misií dál.

Řecko

Místní "proroci"

Služba manželů
Uhlířových
zblízka.

Marek s Terezou působí v Řecku už druhým rokem a jejich hlavním cílem je sloužit uprchlíkům z různých národů, kteří zde v Evropě hledají útočiště. Níže jsou aktuální zprávy o jejich práci.

Marek. Velmi mě těší, že služba pokračuje a je požehnáním. Většina běženců, co tu byli předtím, už dostala dokumenty a odjela do Německa. Jedna rodina ze Sýrie (matka a dva synové; Isa - v překladu Ježíš, a jeho bratr Mohamed- docela vtipný) zde zůstala a jsme s nimi v kontaktu. Sdílíme s nimi Boží slovo, které může promluvit do jejich situací. Líbí se mi, s jakým nadšením reagují na příběhy z Bible, protože je se mnou čtou poprvé. Říkali mi, ať s nimi z Bible sdílím něco o naději, a po modlitbách byla vidět úleva. Jejich matka mi říkala, že třeba nás tam Bůh poslal, abychom jim pomohli.

Kromě služby arabsky mluvícím nám Bůh také znovu otevřel dveře k lidem z Ukrajiny a Afghánistánu. Přijel zde tým z Ameriky. (Naše služba občas spočívá v tom, že pomůžeme domluvit setkání s uprchlíky pro týmy z různých zemí, které sem jezdí sloužit, a zrealizovat distribuce jídla.) Jedna matka z Ukrajiny se dvěma dětmi říkala, že se dlouho modlila za pomoc, a je skvělé, že si nás Bůh použil.

Měli jsme tu dvě návštěvy služebníků z Česka a díky Pánu jsme rozjeli modlitby za nemocné na místním trhu. Vytiskli jsme řecky nápisy "Modlitby za uzdravení" a verš z Marka 16, kde se píše, že ti, kdo uvěří, budou vkládat ruce na nemocné a ti se uzdraví, a připevnili jsme je na židli, aby to procházející lidé viděli. Terez tam hrála písni o Bohu na kytaru a přišel jeden starší pán a vypadal, že mu to nějak vadí, ale nakonec vytáhl z tašky rybu a snažil se nám říct, že nás zve na oběd. Společně jsme se pak modlili a chválili Boha. Byl věřící, Ježíš ho nějakou dobu zpět uzdravil, ležel v nemocnici, četl si evangelia a uzdraven vírou odešel za pár dní domů. Pozval nás opět k sobě na chatu- prý když dojdeme ke hřbitovu a zavoláme: "Kosta!" tak nás uslyší. Když jsme se autem pomalu blížili ke hřbitovu, potkali jsme nějakého pána ve fialových kalhotách, s dlouhými vlasy a plnovousem. Koukal na nás,

S nadšením reagují na příběhy z Bible.

Shrnutí: Řecko je v současné době jedním ze tří prioritních regionů, kam chceme v NF Nehemia vysílat misionáře. Podpořte některého z našich pracovníků nebo se přidejte sami. Hledáme lidi do krátkodobých týmů. Hledáme dlouhodobé pracovníky, někoho, kdo by tam zvládl horké léto i jihu - evropskou zimu. ■

přišel k autu a zeptal se nás: „Are you the prophets?“ („Vy jste ti proroci?“) Po asi dvou vteřinách ticha jsem mu s vážnou tváří odpověděl, že ano, a on řekl, ať ho následujeme. Když jsem zavřel okénko auta, začali jsme se smát. Bylo to jako v nějaké scéně z filmu. Vlastně ještě lepší, je to prostě život s Pánem. Spolu jsme pak strávili hezký čas.

Tereza. Jsem moc ráda, že se tady otevřelo křesťanské centrum Metamorphosis. Prvně jsem se tam setkala s maminkou Taniou, která dala život Ježíši před dvěma roky. Od té doby ale stále zápasila s modlitbou a čtením Božího slova. Vnímala nějaké překážky, které jí v tom bránily. Byla s námi i Mary, která Taniu zná už delší dobu a umí anglicky, takže jsem si s Taniou mohla o všem, co prožívá, dobře popovídat. Spolu s Mary jsme vedli Taniu znovu k vyznání Ježíše Krista jako svého Pána a Spasitele. Potom jsem na ni vložila ruce a začala se modlit. Cítila jsem, jak se jí Duch svatý dotkl. Od té doby začala Tania opravdu zářit a hned při další schůzce mi řekla, že se najednou může modlit i číst Bibli bez překážek a že nevěděla, že je to takto jednoduché. Pokračujeme v setkávání, naposledy i s jejím manželem. Tania se chce nechat pokřtít a ráda by, aby byl její manžel přítomen a úplně nejlépe se taky obrátil a nechal pokřtít, takže nyní čekáme.

Další zajímavé setkání bylo s ženou z Íránu, která tam chodila dva roky do podzemní církve. Přišla do Řecka sama pouze s malou dcerkou. Když jsme s manželem uviděli, že má upřímnou víru v Krista a že nic nebrání tomu, aby byla pokřtěná vodou, pokřtili jsme ji ve jménu našeho Pána Ježíše Krista. Po křtu, ještě sedící ve vodě, s námi sdílela, že se cítí jako nový člověk, jako kdyby byla v nové kůži. Jsme z ní velmi povzbuzeni. V kempu je ještě jedna křesťanská rodina z Íránu. Chtěli bychom začít společná setkávání. Děkujeme, že jste v tom s námi! ■

Službu Uhlířových můžete podpořit prostřednictvím č. ú. 100113352/0300, v. s. 2104. ■

Ohlédnutí se za
uplynulým rokem
2024 mezi uprchlíky
v Řecku.

Proč zrovna já? Řecko

Janis Vasilopoulos

Uběhl další rok, tak co je nového ve tvé službě?

Právě jsem se vrátil z mé letos poslední cesty (psáno 6. prosince 2024) a opravdu se cítím docela vyčerpaný, protože jsem letos navštívil Řecku už pětkrát. A protože tam trávím většinou kolem tří týdnů, tak je to celkem velká porce. Díky Bohu, že mám tolerantní manželku, která to "moje" cestování pořád nese se mnou, i když se zatím mých cest neúčastní.

Takže považuješ letošní rok za úspěšný?

Tak určitě... :-) Ne, vážně, byl to skvělý rok, a vlastně se těším i přes momentální únavu a vyčerpání na další. Víš, pracovat s Pánem je vlastně radost. Já se ani tak moc nemodlím, aby Bůh dělal věci, které svěříl mně. Já se modlím, aby mi žehnal v té práci, kterou dělám, a On to vážně dělá. Už před lety jsem přijal, že se mám modlit a pracovat, a tak to dělám. Jsou věci, které mi svěříl, abych je dělal, a ne svou modlitbou posílal Jeho, aby něco změnil, opravil, udělal, donesl, nebo já nevím co ještě. Já prostě makám a On žehná to dílo. Řekl: „Jdi.“ Tak jdu.

A je něco, co se nepovedlo nebo co je potřeba ve tvé práci změnit?

Asi ano. Neřekl bych, že se něco nepovedlo, ba naopak, mám mnoho pozitivních reakcí z řeckých církví, kde máme nadstandardní vztahy, i od samotných uprchlíků, ale spíš vidím problémy u nás v církvích. Dlouhodobě mě trápí, že nejsem schopen vybudovat pevný tým spolupracovníků, který si řekne: Zavážu se třeba 1x nebo 2x do roka investovat své peníze a dovolenou do misie. Takový tým, který bude přesně vědět, co dělá a proč to dělá, a k

tomu týmu se mohou připojit lidé, kteří se o misi teprve začínají zajímat. Možná neumím dostatečně komunikovat směrem k našim lidem, nevím. Nebo jsem moc černobílý a vidím věci dost jasně, a to se taky někdy moc nehodí, anebo jsem naivka :-). No, o těchto věcech by se mohlo mluvit dlouze, ale to je spíš na samostatný článek.

Dobře, a nějaké konkrétní svědectví?

Svědectví mám hodně, vidíme a slyšíme o lidech, co se obracejí ke Kristu a jsou v Řecku pokřtěni, ale jedno čerstvé mohu poskytnout hned. Teď při mé poslední cestě do Řecku jsem debatoval s ředitelem křesťanského Centra péče o uprchlíky, kam pravidelně docházím už sedmým rokem. Mluvili jsme o provozu Centra, které teď funguje skvěle a mnoho lidí je navštěvuje, a on mi začal vyprávět na povzbuzení o jedné rodině z Afghánistánu, která už dříve navštěvovala toto Centrum. Ani nevím, jestli jsem ji zrovna potkal nebo ne, ale teď se bavím o celku této práce. Tato rodina odešla do Německa, tak jako většina uprchlíků, a teď se z nějakého důvodu vrátila zpět. Přišli do Centra za tím ředitelem a děkovali mu za práci a za lásku, kterou vnímali ze strany pracovníků a dobrovolníků. Řekli mu, že se stali křesťany, protože cítili přijetí, aniž by jim někdo něco musel říkat. Ředitel použil citát katolického kazatele Františka z Assisi, který řekl: „Hlásejte evangelium stále, ale slova používejte, jen když je to nutné.“ A to se v tomto případě stalo.

Stali se křesťany, protože cítili to přijetí.

A co budoucnost? Co připravuješ na příští rok?

Zatím se budu držet starého plánu, a tím je podpora právě toho Centra péče o uprchlíky, pak taky budování a udržování dobrých vztahů v církvích a v neposlední řadě, a to závisí na aktuálních potřebách, bych chtěl víc do hloubky mluvit s lidmi, které mi Bůh dá na srdce, a věnovat se oso-

Bezpečnostní školení

bněji potřebným, navštěvovat je a možná udělat i takový debatní kroužek, kde by bylo možné rozebírat například Korán a Bibli. Myslím, že by to mohlo být zajímavé, ale to se ve mně teprve rodí.

A co spolupracovníci? Vezmeš někoho s sebou?

Určitě. Myslím, že teď sice není čas pracovat ve velkých týmech, ale vidíme a vnímáme, že je to spíš práce od srdce k srdci. To neznámá, že nemůže nikdo další jet, ba naopak. Určitě bych chtěl brát jednoho nebo dva učedníky, aby si mohli sáhnout na misi, a navíc budu jezdit kvůli tátovi na kratší turnusy, ale o to častěji, tak to bude snáze dostupné. V nejbližších dnech už budu mít první dva termíny, takže se zájemci budou moci hlásit.

Nějaké další plány?

Jsem schopen zařídít i nějaké stáže v tamních církvích, třeba na půl roku pro studenty, nebo pro ty, co studia ukončili a mají nějaký volný čas. Taková stáž v cizině přináší nové obzory i zkušenosti, které mohou tito lidé později využít i u nás nebo v jiných částech světa. Navíc si mladí lidé třeba dopilují angličtinu v praxi nebo se mohou začít učit i řečtinu :-).

Co bys tedy řekl na závěr? Máš vůbec nějaké potřeby?

Na závěr mohu říct, že misijní práce má pořád smysl, o čemž mě Pán neustále přesvědčuje. Jsem vděčný za každého, kdo je na misijním poli nebo poskytuje důležitou podporu, jako třeba lidé z Nehemie, ať ty lidi vidím na Zoom setkáních, nebo se potkáváme osobně. Víím, jaká to je dřina pro celé rodiny, a tak všichni mají můj obdiv.

Co se týká potřeb, tak mám tři. Jednoduše řečeno, potřebná je modlitba, ta je na prvním místě, a ze zkušeností víím, že bez ní by to nešlo, dále jsou to ochotní lidé, a nakonec peníze. Lidé, kteří jsou ochotni se modlit, pak ti, kdo jsou ochotni vyjít ze svého komfortu a něco obětovat, a pak peníze na podporu práce. Misie není levný "koníček" ve všech ohledech. K tomu jsem si teď vzpomněl na jeden příběh, který jsem nedávno slyšel, kdy se jeden muž modlil a stěžoval si: „Panebože, proč zrovna já? Proč sis vybral zrovna mne, když máme v církvi tolik schopnějších a obdarovanějších lidí, než jsem já?“ A Pánbůh mu odpověděl: „Protože ty jediný mě slyšíš.“ Pokud jsi to dočetl až sem, drahý čtenáři, tak se prosím modli a přemýšlej, jestli zrovna ty nejsi tím, kdo slyší ten hlas a jen neví, jak to uchopit. Já mohu pomoci, ale první kroky musíš udělat ty sám.

Požehnané dny a Boží blízkost ve vašich životech...

Na viděnou na misi i v roce 2025 :-)

Službu Janise a jeho práci v Recku můžete podpořit prostřednictvím č. ú. 100113352/0300, v s. 1010.

Chystáš se na misijní výjezd a nechceš podcenit přípravu, anebo prostě nevíš jak na to? Praktická část přípravy na misijní výjezd je stejně tak důležitá, jako dát prostor Božímu vedení pro naplnění cíle. S ohledem na situaci ve světě vnímáme zvýšenou potřebu přípravy našich misijních pracovníků po bezpečnostní stránce.

Toto školení vás naučí principy, ne metody.

Místo školení: AC Brno, Životského 10

Rozsah školení: 3 dny (čt - so)

Termín: 27.- 29. 3. 2025

Zahájení: čt 10:00 hod.

Zakončení: so 17:00 hod.

Kurzovné do 31. 1. 2025: 2.999 Kč

Kurzovné od 1. 2. 2025: 3.500 Kč

Minimální počet účastníků: 10

Maximální počet účastníků: 16

Není zahrnuta strava ani ubytování (dle domluvy můžeme zajistit).

Ať už máte o kurz zájem jako tým nebo jednotlivec, obraťte se na nás: podpora@nehemia.cz / tel. 603 848 281.

Kairos

Velké Meziříčí
Únor 2025

ZA SVĚTOVÉ
KŘESŤANSKÉ HNUTÍ
Kairos Bůh, církve a svět
Kurz Kairos Velké Meziříčí
 1. část: 06. – 08. února 2025
 2. část: 13. – 15. února 2025
 Moráňská 2
 Velké Meziříčí
 Zvýhodněná cena 950 Kč do konce prosince!
 Registrace na www.kurzkairos.cz
 Přihlášky od 1. ledna 1.100 Kč

Ukrajina Tragédie v Kryvym Rihu

Jiří Hanák

Nedávno jste v kryvorožské církvi zažili hroznou tragédii. Bratr Maxim při raketovém útoku ztratil celou rodinu.

Kost'á Melnik: My děkujeme za váš zájem a neocenitelnou pomoc a podporu, kterou nám a naší zemi poskytujete.

Byl to zničující okamžik nejen pro církev, ale pro celé naše město. Celý den jsme s nadějí vyhlíželi odklizení sutin. Modlili jsme se, aby záchranáři objevili někoho živého. O to větší žal jsme zažívali, když Maximovu manželku a tři malé děti našli mrtvé. Oleně bylo 32, jejich synu Kyrilovi 10, mladšímu Demidovi 2 roky a čerstvě narozené Uljaně teprve 2 měsíce.

A včera navíc přišla další zdrcující zpráva.

Ano, při raketovém útoku na Kryvyj Rih zahynul ve svém voze starší jednoho z našich sborů, Volodymyr Hodun. Vzpomínáš, jak jste si pochutnávali na výborné pizze, když jste nás navštívili? Tu pekla jeho manželka. Kromě ní ho oplakávají dva skvělí synové.

Může vás v takový moment něco utěšit? Takové chvíle prohlubují všechny možné krize. Pokouší se o vás beznadějí, přicházejí krize víry. Myšlenky, že na tomto světě neexistuje bezpečné místo, kde by se člověk mohl skrýt, mohou být velmi mučivé. O to silněji utíkáme k Bohu, protože on je naší

V prosinci 2024 přijeli manželé Melnikovi do České republiky.

jedinou nadějí. Ale dokážete si představit, co teď prožívá Maxim, když během jednoho dne naprosto nesmyslně ztratil celou rodinu? Co zažívá Olesa, které se manžel nevrátil z práce domů? Jsme vděční, že se drží Ježíše, protože kdyby přišli i o svou víru, už by jim nezbylo vůbec nic.

A k tomu ještě přišla zima, která bude asi nejnáročnější od začátku války. V létě jsme si vyzkoušeli, jaké je to žít, když máme elektřinu jen pár hodin denně. V zimě to bude mnohem horší. Mnoho lidí během této energetické krize mrzne a Rusové ničí infrastrukturu stále víc.

Jak to lidé zvládají? Když se díváme zpět, nevěříme, že jsme to všechno, co nás potkalo, vydrželi. Je to zázrak. Krok za krokem, den za dnem se snažíme přežít a pomoci jeden druhému.

V takových chvílích si začneš mnohem více cenit věcí, které ti dřív připadaly obyčejné. Každý prožitý den je nový dárek od Boha. Není to automatické, že se dožiješ dalšího.

Co jsou ty nejcennější okamžiky? Objekt od blízkého, několik hodin bez sirény varující před dalším náletem, procházka s manželkou a dětmi v parku.

Vy už jste ovšem své děti neviděli skoro tři roky. A ještě nějakou dobu je nevidíme. Žádné sociální sítě a moderní komunikační vymoženosti nenahradí skutečné setkání.

Nejvzácnější jsou chvíle bez sirén, vřelé objetí nebo procházka v parku.

Těšíme se, že jednou válka skončí a my budeme moci svobodně cestovat a navštívíme je. I těch pár dní u vás je vzácných. Nedokážete si představit tu úlevu, když můžeme pokojně spát a nebudí nás sirény. Ovšem těch hrozných snů, jak na nás letí raketa, se nemůžeme zbavit ani tady.

Zůstala vůle bojovat, anebo se množí hlasy, že to nemá cenu? Ukrajina nezačala tuhle válku. Všichni vojáci by byli mnohem raději doma a jejich manželky touží po jejich blízkosti. Ale jestli se vzdáme, co nás čeká? Přežijeme ruský teror? Nikdo na Ukrajině nevěří, že se Rusové spokojí s něčím menším než totálním zničením naší země. Jasně, Ukrajina má své problémy. Lidé jsou z mnoha věcí rozčarování, ale nechat se ovládnout Ruskem je horší než smrt.

Navzdory hrůzám války vyprávíte i krásné příběhy, jak Bůh na Ukrajině jedná. Když přijíždíme do zákopů, kde nás vyhlížejí promrzlí vojáci, vybalujeme věci, které tak toužebně očekávají, a vidíme to nadšení, je to, jako kdyby nás někdo polil živou vodou. „Přivážíte nám kousek domova,“ říkají. Nedá se vypovědět, jakou radost zažíváme, když se některý z nich rozhodne následovat Krista. V létě jsme měli možnost pokřtít jednoho takového udatného bojovníka a jeho manželku, kteří se připojili k naší církvi. Organizujeme setkání pro manželky vojáků. Uvidět v jejich očích záblesk naděje, že se opět setkají se svými manžely, vidět usměvavé děti v Davidově Brodu, jak běhají po poli, které bylo ještě před pár měsíci zaminované. To jsou malé okamžiky štěstí. Boží světlo svítí i uprostřed té největší temnoty a nikdo ho nemůže přemoci.

Poslední otázka: V čem vám můžeme pomoci? Co nejvíc potřebujete? Především je potřeba říct, že zbraně našeho boje nejsou tělesné, ale mají od Boha sílu bořit pevnosti

Křest jednoho z obránců Ukrajiny s manželkou.

zla. (2Kor 10,4) Bojujte prosím spolu s námi na modlitbách. Nesmírně důležitý je také obyčejný lidský zájem. Jestliže znáte někoho na Ukrajině, napište mu. Zeptejte se, jak se jim daří, povzbudte je. A pak je tu samozřejmě nekonečný seznam potřeb, ve kterých nám můžete pomoci prakticky.

Ty nejdůležitější připojujeme k tomuto rozhovoru:

Spacáky, termoprádlo, turistické plynové vařiče, elektrogenerátory (1; 2; 3,5 kW), masové konzervy, porcovaný čaj, káva 3v1, proteinové a čokoládové tyčinky, instantní nudle, hygienické pomůcky, vlhčené ubrousky na tělo (i dětské), léky na bolest a nachlazení, turnikety, pleny pro dospělé.

Děkují za rozhovor. Přejeme šťastnou cestu a hodně síly.

Na pomoc Ukrajině jsme loni využili 1 179 000 Kč. Navíc jsme zakoupili dodávku v hodnotě 311 000 Kč, se kterou každý měsíc převážíme humanitární pomoc. Pomáhat můžete i nadále na č. ú. 100113352/0300, v. s. 1009. ■

Týmy praktické pomoci Nová střecha v Srbsku

Kancelář Nehemia

V listopadu odjel čtrnáctičlenný tým pod vedením Staška Bocka do Srbska, kde společnými silami během jednoho týdne zvládli nově pokrytí střechu budovy Teen Challenge. Takový tým přináší svou praktickou pomocí mnohé požehnání! Celý výjezd proběhl ve spolupráci s Jasonem Morisonem, který nyní působí jako misionář v Srbsku.

Pokud byste se chtěli také zapojit do týmu a jste prakticky zruční či ovládáte nějaké pracovní řemeslo, přihlaste se Staškovi a on vás třeba na další výjezd osloví. Kontakt: stanislavbocek@gmail.com. ■

Nadešel čas
našeho odjezdu.

Perský záliv Nový domov

5M

Milí přátelé a podporovatelé, z Boží milosti můžeme oznámit, že jsme se jako rodina 6. listopadu přesunuli do Perského zálivu. Když jsme se v březnu 2022 vraceli skoro po třech letech z Jordánska, s tím že za půl roku budeme v Perském zálivu, netušili jsme, že se náš pobyt v ČR tak protáhne. Naší touhou je být zde dlouhodobě, dá-li Pán.

Máme za sebou zhruba měsíc života v Perském zálivu.

Příjezd, přesun a začátky byly dle očekávání, když se stěhuje celá rodina s dětmi. Bylo to sice náročnější, ale i v těchto chvílích člověk vidí, jak se Bůh stará. Možná pro někoho maličkosti, pro nás velká pomoc. Např. jsme na letišti po přiletu před východem z haly nemuseli dávat scanovat veškerá zavazadla, kterých bylo opravdu dost. Když nás uviděl místní policista a zeptal se, co v tom všem je, tak jsme mu vysvětlili, že se stěhujeme. Dal pokyn a šli jsme rovnou k východu. Také nám bylo zapůjčeno do začátku auto od jedné rodiny, která tady žije více než 30 let. Nedokážeme si představit vyřizovat dané věci skrze taxíky nebo auto z půjčovny (cenově i prakticky). Také nám byl zapůjčen byt od jiných misionářů (sloužících v Iráku), kteří jej využívají jen velmi málo – odpadl nám větší finanční náklad za hotel nebo AirBnB. Náš vlastní byt, kde již několik dnů bydlíme, jsme našli relativně rychle a mohli se nastěhovat před koncem listopadu. Všechny tyto věci a jiné nám opravdu ulehčily v náročném přesunu nový začátek.

Naší touhou je budovat kuvajtskou církev.

Nečekaného požehnání se nám dostalo hned při první návštěvě domácího společenství, které vedou věřící Arabové z Libanonu. Toto společenství je taková podoba domácí církve, která se schází v suterénu jednoho domu. Chodí tam křesťané z různých zemí, ale to, co činí dané společenství ještě jedinečným je, že tam chodí čtyři místní obrácení. V den, kdy jsme tam poprvé přijeli, tam byli dva (manželský pár). Milé bylo, že když se nás zeptali, odkud jsme, tak hned věděli, protože před pár měsíci navštívili ČR během dovolené.

Průběh této bohoslužby by se dal popsat v těchto krocích: jídlo + sdílení, čas svědectví, chvály, slovo (kázání), Večeře Páně, chvály, modlitby za určité potřeby, volno a rozchod. Celkově to trvá 4 hodiny a více.

V závěru, když byl blok modliteb za potřeby, nás překvapil pastorský pár tím, že řekl: „Protože jste přijeli do této země, abyste zde pracovali a sloužili, opustili jste vše v ČR a přesunuli se jako celá rodina, rádi bychom se za vás modlili a požehnali vám. Ale věříme, že by bylo vhodné, aby se za vás modlili zástupci právě této země.“ A tak poprosili přítomný manželský pár. Modlili se za naši rodinu, práci, službu a vše, co nás zde čeká. Byli jsme v slzách.

Naší touhou je, abychom mohli pomoci budovat místní kuvajtskou církev, budovat učedníky Ježíše Krista apod. A krátce po příjezdu jsme byli požehnáni tím, že tito lidé sloužili nám. Jak jedinečné, vzácné a dojemné!!

Děkujeme, že se budete modlit dál právě nejen za tyto nově obráčené, ale i další, kteří přijdou později, a za to, aby zde vzniklo stabilní společenství místních věřících lidí. V minulosti vypadalo, že místní církev zde bude. Společenství se ale rozpadlo kvůli nedorozuměním, nejednotě a zraněním ve vztazích. Toto město potřebuje naše a vaše modlitby! Děkujeme, že jsme v tom spolu. ■

Jedno tričko
z vyklizeného
šatníku
dokáže víc,
než jsem si
kdy uměl
představit.

Modré tričko mého táty

Vašek Bednář jr.

Nečekané setkání s člověkem, který obětoval svou práci, příjem, pohodlí i bezpečí, aby vozil humanitární pomoc lidem zasaženým válkou na Ukrajině, ve mně zanechalo hlubokou stopu. Nejen kvůli silným příběhům civilistů trpících válkou, vojáků, ale také kvůli pomoci lidem, které dlouhé roky známe a jsou našimi velmi blízkými přáteli.

I když jsem toho pána (záměrně skrývám jeho identitu) viděl teprve podruhé v životě, nedávno se nám naskytla příležitost chvíli spolu posedět u oběda.

Začali jsme se bavit o tom, jak probíhá humanitární práce na Ukrajině. Na základě vyprávění příběhů, které zažil, bych ho bez váhání označil za úctyhodného člověka. Za to, jak se obětuje pro druhé v nouzi, bych ho neváhal nazvat hrdinou.

Mezi vyprávěním, když zjistil, kdo jsem, vytáhl telefon, ukázal mi fotku a řekl několik vět, které se mi stále honí hlavou: „Víš, že mám tričko tvého táty? Nikdy jsem ho neviděl a neznal jsem ho, ale od začátku války, kdy vozím humanitární pomoc, jsem slyšel příběhy o jeho práci a o tom, jak pomáhal lidem na Ukrajině. Dostal jsem tričko s nápisem Ukrajina, které patřilo tvému otci. Když jsem ho dostal, tak mi bylo sděleno ředitelem Nehemie, že není jen obyčejným kusem oblečení, ale symbolem práce, kterou tvůj táta vykonával.“

Řekl mi, že mám převzít štafetu a pokračovat v jeho odkazu. Tričko mi už mi několikrát umožnilo volný průjezd přes patroly.“

Následně mi poslal tuto fotografii, na které má oblečené tátovo triko, a do zprávy napsal: "Je mi ctí nosit toto tričko."

Je to už nějaká doba, co s námi Václav Bednář není, ale po tomto rozhovoru jsem si musel dát chvíli na rozdychání. Jsem nesmírně vděčný za to, že táta a my ostatní jsme mohli být součástí díla, které nás daleko přesahuje a má smysl.

Když jedno tričko může „pohnout člověkem“, o co víc může přinést lidem v nouzi humanitární pomoc a slova povzbuzení. Nadační fond Nehemia shromažďuje pomoc a posílá ji na Ukrajinu, takže i vy můžete jednoduše přispět k tomu, aby tento muž, nosící tátovo tričko, mohl i nadále předávat pomoc těm, kteří ji potřebují.

Dodávka, která nedávno odjela na Ukrajinu, byla naplněná až po strop a veze například generátory, zákopové svíčky, invalidní vozíky, nosítka, stany, jídlo, drogerii, oblečení a mnoho dalšího. Слава Україні! Героям слава! ■

Pomoc

v Kurdistánu během posledního roku

Benjamin Wojnar

Ninivské pláně a křesť. městečka kolem Mosulu. Každý rok pomáháme stovkám rodin, v nichž jsou dlouhodobě nemocní. Do míst jako Bartalla se drtví většina křesťanů již po válce nevrátila. Zůstala z nich jen hrstka. Většina z nich je nemocná a nemají prostředky na to, aby emigrovali.

Vytrénovali jsme novou generaci učitelů. Máme skvělý tým místních jezidských učitelů a našich lidí z týmu. Každé dítě má pohnutý osud. Jeden chlapec, kterého učíme, se například narodil přímo na hoře Sindžár, když byli Jezídové na této hoře obklíčeni.

Na fotce jsou absolventky kurzu šití. Dívčí traumacentrum v Baadre rozšiřujeme o zahradu a další dvě místnosti, které jsme již dlouho potřebovali. Máme k dispozici dvě knihy - životní příběhy dívek z centra. (Můžete objednat na tereza.zapletalova@nehemia.cz) Výtěžek jde na službu centra.

Ve spolupráci s místní církví pomáháme v Sindžáru s částečnou obnovou zničených domů. Na fotce je s dětmi bratr Georg. Stojí před našim dětským centrem v uprchlickém táboře v Baadre. Kéž by tyto děti mohly poznat normální domov.

V průběhu roku v dívčím centru probíhají oslavy zakončení kurzů. V kurzu šití, který bude končit za dva týdny, chceme absolventkám darovat šicí stroje. Je to skvělý nástroj k tomu, aby mohly začít svoje mikro podnikání. Děkuji i vám za štědrost.

Záběr z jedné podzimní distribuce. Letos jsme pomáhali vdovám a sirotkům. Zjistili jsme, že nejlepší pomocí je jídlo, teplé deky a izolační koberce. Do těch nejtužších mrazivých dní jsme rozdávali i petrolej do petrolejových přímotopů.

Na podzim jsme měli návštěvy devíti různých zahraničních týmů. Každý měl jiné zaměření a jsme za ně moc vděční. V listopadu přijel na modlitební výjezd tým pastorů z Těšínska. Jedna z myšlenek, která mi stále zní v uších, jsou jejich slova: „Když jsi v minulosti psal o projektech a jménech, modlili jsme se. Teď ale známe souvislosti i lidi, o kterých píšeš, a proto budou naše modlitby mnohem horlivější.“ Na fotce jsou modlitby a žehnání městu Duhok.

Knižní veletrh se stal jednou z nejvýznamnějších kulturních událostí v Iráku. Lidé se do města sjíždějí z více než deseti zemí a najdete zde kolem 900 stánků. Místní kurdský sbor měl mnoho rozhovorů, distribuoval apologetické knihy, knihy svědectví a Bibli. Je to pozoruhodné, protože v Iráku většina lidí ani neví, že je Bible přeložena do kurdštiny. Je to nádherný projekt, na kterém se můžeme podílet (v. s. 10026).

Otevřeli jsme nové vzdělávací centrum pro děti a dorostence. Školy v uprchlických táborech jsou velmi provizorní a nedostačující. Drtví většina dětí neprojde závěrečným testem a propadne. Je tu určitá skupina dětí, které dokončí školu, ale stále neumí číst a psát. Právě pro tyto děti jsme otevřeli vzdělávací centrum Peyv (Slovo) v jezidském uprchlickém táboře Šeichán.

Fotografie z naší práce v Kurdistánu. Děkujeme, že za námi stojíte!

Veronika Kölbl

Jmenuji se Veronika a s manželem Pavlem máme dvě děti, Caleba a Trinity. Naše srdce bije pro ztracené a moc rádi bychom vás přizvali do naší služby, které se věnujeme. Než jsme měli tyto "dva poklady", tak jsme byli na krátkodobém misijním výjezdu s NF Nehemia v El Salvadoru, Argentíně a Nicaragui. Věříme, že jednoho dne se vydáme na dlouhodobou misii, ale do té doby bychom rádi naše zkušenosti a zápal využili pro službu tady.

Skutky 18, 9 - 10 Jedné noci Pán řekl Pavlovi ve vidění:

„Neboj se, mluv a nemlč! Já jsem s tebou a nikdo se tě ani nedotkne, aby ti ublížil. Mnozí v tomto městě totiž patří mně.“

Když jsem „uslyšela“ Jeho volání, netušila jsem, kolik věcí má pro mě Bůh připravených. Jsem tak nadšená z Jeho díla, že už nechci mlčet, ale chci předávat to, co do mne vložil. Věřím, že mě povolal do služby, abych byla oporou těm, kteří vyšli a předávají Jeho zprávu. A tak chci s vámi sdílet radost, kterou mi přináší práce v Nehemii, a současně vás vyzvat, abyste v tom byli se mnou!

Římanům 12, 4 - 5 „Jako máme v jednom těle mnoho údů, ale všechny údy nemají stejný úkol, tak i nás je mnoho, ale v Kristu jsme jedno tělo a jako jednotlivé údy patříme k sobě navzájem.“

Finanční podpora pro Veroniku.

Pojď s námi a buď u toho!

Hledám partnery, kteří mě v tom podpoří. Ne všichni mohou vyjít, ale každý se může doma v tichosti modlit nebo finančně podpořit projekty, které vedou k podpoře těch, kteří vyšli. Péče o pracovníky je běh na dlouhou trať, vyžaduje každodenní činnost, modlitební nasazení, osobní rozvoj a čas s pracovníky. Ráda bych pro Nehemii pracovala a ty můžeš být mým partnerem, který mě v tom podpoří.

L. Cásek: Finanční podpora pro Veroniku. Veronika spolu s manželem je pro Nehemii velkou pomocí, jako dobrovolníci si vzali na starost modlitby za misionáře a s misionáři, a spolu prezentují projekty Nehemie ve sborech. Veronika tvoří a rozesílá pravidelné modlitební dopisy, připravuje krátkodobé misijní výjezdy, pečuje o naše misionáře, hodnotí žádosti na misijní výjezdy a v neposlední řadě pořádá bezpečnostní školení pro nové zájemce, kteří jsou připraveni na misii vyrazit. Je také součástí Správní rady Nehemie a její nasazení nám pomáhá posouvat se dál. Budeme proto vděční za vaši pravidelnou finanční podporu. ■

**Veroniku a její práci můžete podpořit na
č. ú. 100113352/0300, v. s. 6416. ■**

Projekty Nehemia a variabilní symboly:

Platby v ČR (účty bez bankovních poplatků):

Citfin Praha • číslo účtu: 1057340/2060

(Možnost zasílat dary i v jiných měnách než jen v CZK.)

ČSOB Havířov • číslo účtu: 100113352/0300

1000	HUMANITÁRNÍ PROJEKTY
1001	Fond náhlé pomoci
1002	Irák - pomoc Jezdům
10021	Irák – pomoc ženám
10022	Irák – pomoc dětem
10026	Irák - pomoc Kurdům
1003	Lékařská pomoc dětem
1004	Perské Bible – Írán
1007	Pomoc ženám - koza do každé rodiny
1009	Ukrajina – pomoc pro Ukrajinu
1010	Pomoc uprchlíkům Řecko
1011	Pomoc pro Afghánistán
1101	Kavkaz – kráva do každé rodiny
1120	Ukrajina – dětské domovy
1202	Děti Etiopie – Kofele
1203	Děti Tanzanie – Masajové
1204	Děti Etiopie – Jimma
1205	Děti Etiopie - Kelo
1301	Severní Korea – pekárna
1303	Čína - humanitární pracovníci
2000	MISIONÁŘI
2101	Chorvatsko - Daruvar
2103	České ruce pro Izrael

2104	Řecko - Uhlířovi
2201	Tanzanie - Zuzka
2202	Čad - Kateřina
2301	Asie - Vretonkovi
2302	Misijní práce mezi persky mluvícími lidmi
2303	Wojnarovi
2304	Jaro Aviv
2306	Ivana - Střední Asie
2307	Manželé "A" - Jižní Asie
2308	5M
2309	Manželé "K" - Asie
2501	Thomas a Marcela Hemphilovi
3000	PROJEKTY PRAKTICKÉ POMOCI
3102	Pracovní výjezdy - praktická pomoc
3301	Izrael – obnova lesů na Karmelu
4000	ROZVOJ KRÁTKODOBÉ MISIE
5000	PODPORA NÁR. CÍRKVÍ A PASTORŮ
5101	Ukrajina – pastor Pavel Golub
5102	Ukrajina – podpora romských pastorů
5103	Ukrajina – pastor Konstantin Melnik
5104	Ukrajina - Doněcká oblast
5105	Bosna - Sergej

Sponzor: QUANTUM SOLIDUM

QUANTUM SOLIDUM | R RENOMIA NETWORK

WWW. QUANTUMSOLIDUM.CZ

5201	Etiopie – evangelisté TFM
5203	Etiopie – Bible
5301	Čína – Bible pro Čínu
5302	Jakutsko – Ilja a Aňa
6000	SPRÁVA PROJEKTŮ A PROVOZ ORG.
6004	Neurčené dary
6410	Mzdy a dotace na mzdy
8000	SERVISNÍ PODPORA MISIE
8104	Vzdělávací kurzy Kairo a akce
8201	Časopis Nehemia INFO

Redaktor	Miroslava Cásková
Korektury	Břetislav Dršťák
Adresa redakce	Nehemia Info Selská 29, 736 01 Havířov-Bludovice Česká republika
Telefon	703 438 026
E-mail	office@nehemia.cz
Web	www.nehemia.cz
Facebook	facebook.com/NehemiaCZ
Registr. číslo:	MK-ČR E 14261

Zprávy z říjnové
návštěvy v Etiopii.

Etiopie

Vzdělávání dětí a radost rodičů

Miroslava Cásková

V říjnu 2024 jsme opět navštívili Etiopii a tedy i všechny projekty, které zde spravujeme. Největší obnos peněz směřuje do vzdělávání dětí a pomoci chudým rodinám. V Jimmě podporujeme 200 dětí, v Kofele 130 dětí a nově v Kelu 50 dětí.

Jimma je místo, kde lidé moc hezky reagují na evangelium. Spousta žen je osamocených, ponechaných na pospas, takže se musí o své děti postarat samy, proto je zde cítit velká vděčnost za pomoc i přijetí. Jeden ze způsobů, jak jsem mohla přítomným ženám vyjádřit soucit a přijetí bylo objetí, protože takový jazyk nepotřebuje překlad. Za ty roky podpory se také vybudovala jistá důvěra, která odbourává bariéry a otvírá srdce dokořán. Závěrem návštěvy jsme se mohli také modlit za 20 žen, které přicházely s nejrůznějšími starostmi. Dětem jsme přivezli spoustu zachovalého oblečení a nemohly chybět ani bonbóny. Rozdávali jsme jim taky kartičky s fotografiemi z minulého roku, na kterých se některé děti mohly poznat.

Více než děti však posílají pozdravy jejich maminky, popřípadě tatínci. Alespoň touto cestou vám předávám jejich silná objetí a všechny podané ruce. Opravdu si velmi váží toho, že jejich děti můžou chodit do školy.

V Kofele mají mladší děti možnost chodit do nové školky a školy, které jsou na pozemku církve. Vzhledem k tomu, že naše pomoc zde trvá již od roku 2008, usoudili jsme, že bude vhodné rodiny s dětmi do pěti let už postavit zcela na vlastní nohy. Jejich ovčí stáda se postupně rozšiřují, jiné rozběhly drobné podnikání. Jedna žena nově začala prodávat injeru (tradiční etiop. chléb) a z utržených peněz si koupila oslíka s povozem. Zde tedy postupně počet podporovaných dětí snižujeme (nepřibíráme nové děti) a přesouváme pomoc do města Kelo, které jsme v říjnu navštívili poprvé.

Kelo. Děti jsou zde ještě malé, ale tato pomoc otevírá dveře do vesnice, která je převážně muslimská. Pastor místní malé církve s budovou splácanou z hlíny a klacků má velké srdce pro místní lidi. Když jsme se setkali s maminkami, většina z nich nám chtěla osobně poděkovat za to, že jejich děti mohou chodit do školy, i za to, že jejich rodiny dostaly ovce. Na setkání byl slyšet jejich hlasitý bekot a museli jsme dávat dobrý pozor, abychom nešlápli do něčeho ošklivého. Na závěr každý z nás, tedy z hostů, slavnostně zasadil jeden strom jako symbol nového života a naděje.

Ze všech míst tedy přinášíme velké díky, vřelá objetí, vděčnost a spoustu požehnaní, které zněly z úst všech přítomných. Abychom však pomoc plně rozvinuli, chybí nám stále 30–50 nových pravidelných dárců, kteří by měli ochotu začít sponzorovat konkrétní dítě částkou 500 Kč měsíčně. Pokud vám je tato pomoc blízká, neváhejte nás kontaktovat na mcaskova@nehemia.cz. Na našich stránkách www.nehemia.cz také najdete volné děti, které svého sponzora hledají.

